

GZ: D155.027
2021-0.586.257

Чиновник:

Внимание NOYB - Европейски център за цифрови права

Goldschlagstrasse 172/4/3/2
1140 Виена

Жалба за защита на данните (чл. 77, ал. 1 GDPR)

/1. Verlags GmbH (по-рано: в GmbH), 2. Google LLC
(101 далматинци)

чрез доставка по имейл/e-mail

ЧАСТИЧНО РЕШЕНИЕ

КАЗВАМ

Органът за защита на данните се произнася по жалбата за защита на данните от (жалбоподател) от 18 август 2020 г., представлявана от NOYB - Европейски център за цифрови права, Goldschlagstraße 172/4/3/2, 1140 Виена, ZVR: 1354838270, срещу 1)

Publishing GmbH (по-рано: при GmbH) (първи ответник), представляван от и 2) Google LLC, 1600 Амфитеатър Parkway, Mountain View, CA 94043, САЩ (втори ответник), представляван от поради нарушение на общ

Принципи на предаване на данни в съответствие с член 44 GDPR, както следва:

1. Решение на органа за защита на данните от 2 октомври 2020 г., Зл.D155.027, 2020-0.527.385 Фиксирана.
2. Жалбата срещу в първи ответник ще предоставено и се установява, че

- а) първият респондент като отговорен чрез внедряване на инструмента „Google Analytics“ на своя уебсайт на www. поне на 14 август

2020 е предал лични данни на жалбоподателя (това са най-малко уникални потребителски идентификационни номера, IP адрес и параметри на браузъра) на втория респондент,

- б) стандартните клаузи за защита на данните, че първият ответник е сключил с втория ответник, не предлагат адекватно ниво на защита в съответствие с член 44 GDPR, тъй като
- и) на втори ответник като доставчици електронни комуникационни услуги по смисъла на 50 Кодекс на САЩ § 1881(b)(4) и като такива подлежат на наблюдение от американските разузнавателни агенции в съответствие с 50 Кодекс на САЩ § 1881a („FISA 702“), и
- ii) мерките, взети в допълнение към стандартните клаузи за защита на данните, посочени в точка 2. б) не са ефективни, тъй като не премахват възможностите за наблюдение и достъп от американските разузнавателни служби,
- ° С) В настоящия случай никой друг инструмент съгласно глава V от GDPR не може да се използва за прехвърляне на данни, посочено в точка 2.а) и следователно ответникът по първата жалба не гарантира подходящо ниво на защита съгласно чл. 44 GDPR за трансфера на данни, посочен в точка 2.а).

3. Жалбата срещу в втори ответник поради нарушение на общите принципи за предаване на данни в съответствие с чл.44 GDPR отхвърлени .

правни основания 4 Z 1, Z 2, Z 7 и 8, чл.5, чл.44, чл.46, ал.1 и чл.46, ал.2, буква в, чл.51 ал.1, чл.57, ал.1 г и е, чл. Член 80, параграф 1 и член 93, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на данните, GDPR), ОВ № L 119 от 4 май 2016 г., стр. 1; §§ 18, параграф 1 и 24, параграф 1, параграф 2, бр.5 и параграф 5 от Закона за защита на данните (DSG), Федерален законен вестник I № 165/1999 г. с измененията; § 68, параграф 2 от Закона за общите административни процедури от 1991 г. (AVG), Федерален законен вестник 51/1991 г. с измененията.

ПРИЧИНА

А. Изявления на страните и ход на производството

А.1. нажалбоподател внесе своето заявление от дата 18 август 2020 г обобщи следното:

На 14 август 2020 г., в 10:45 ч., той влезе в уебсайта на ответника на адрес www.

[REDACTED] в/посетен. По време на посещението той беше влязъл в акаунта си в Google, която с имейл адреса на жалбоподателя, **[REDACTED]**, бяхте свързани. на Респондентът е вградил HTML код за услугите на Google (включително Google Analytics) в своя уебсайт. В хода на посещението първият респондент обработи лични данни, а именно най-малко IP адреса на жалбоподателя и данни за бисквитки. Част от тези данни бяха предадени на втория респондент. Такова предаване на данни изисква правно основание в съответствие с чл.44 и сл. GDPR.

След решението на Съда на Европейските общности от 16 юли 2020 г., дело C-11/18 („Schrems II“), ответниците вече не могат да разчитат на решение за адекватност („Privacy Shield“) съгласно член 45 GDPR за прехвърляне на данни за подкрепата на САЩ. Първият респондент също не следва да основава трансфера на данни на стандартни клаузи за защита на данните, ако третата страна по местоназначение не гарантира адекватна защита на личните данни, предавани въз основа на стандартни клаузи за защита на данните в съответствие с правото на Съюза. Вторият ответник се квалифицира като доставчик на електронни съобщителни услуги по смисъла на 50 Кодекса на САЩ § 1881(b)(4) и като такъв подлежи на наблюдение от американските разузнавателни агенции съгласно 50 US Code § 1881a („FISA 702“) . Вторият ответник подава жалба на правителството на САЩ съгласно Раздел 50 САЩ

Следователно, ответниците не са в състояние да осигурят адекватна защита на личните данни на жалбоподателя, когато неговите данни се предават на втория ответник. Прехвърлянето на данните на жалбоподателя в САЩ е незаконно. Към жалбата са приложени няколко приложения.

А.2. С изявление от 16 декември 2020 г донесе на първи ответник обобщи следното:

Първият респондент пребивава само в Австрия. Тя е отговорна за решението, инструмента на уебсайта **[REDACTED]** за враждане. Инструментът ще се използва за да даде възможност за общи статистически оценки на поведението на посетителите на уебсайта. Инструментът обаче не позволява съдържанието да бъде адаптирано към конкретен потребител на уебсайт, тъй като

Оценката се извършва анонимно и не е възможно препращане към конкретен потребител. Потребителските IP адреси също ще бъдат анонимизирани преди съхранение или предаване („IP анонимизиране“). Така нареченият низ на потребителския агент се използва, за да каже на сървъра коя системна спецификация използва потребителят за достъп до сървъра. Само устройството, операционната система и версията, браузърът и версията на браузъра и типът на устройството ще бъдат показани без лична препратка. В най-добрия случай е възможно присвояване на конкретно устройство, но никога на конкретно лице, използващо устройството. Анонимната статистика се обработва основно в центрове за данни в Европа, но също и от втория респондент на сървъри извън ЕИП.

Ако GDPR е приложим, първият респондент е администраторът, а вторият респондент е процесорът. Сключено е споразумение за обработване. Тъй като няма да бъдат прехвърляни лични данни, решението на CEO от 16 юли 2020 г. по дело C311/18 не е приложимо. Въпреки това, за да се вземат предпазни мерки при всяко предаване на лични данни на втория ответник

– напр. в случай, че IP анонимизацията е деактивирана поради пробив на данни - първият респондент е сключил споразумение за обработване с втория респондент и е включил стандартни клаузи за защита на данните (SDK). Това беше приложено чисто като предпазна мярка. Вторият респондент предприе допълнителни технически и организационни мерки, за да предложи високо ниво на защита на данните, обработвани чрез инструментите. Към становището бяха приложени няколко приложения.

А.3. С изявление от 22 януари 2021 г донесе на жалбоподател обобща следното:

В случай на обработващ в трета държава, нарушението на анонимизацията не може да бъде наложено или установено. В случай на съмнение се прилага 50 USC § 1881a, а не рекламен текст на уебсайта на Google. Личните данни, обработени първо, ще бъдат анонимизирани само по-късно във втора стъпка. Тази анонимизация, която може да е извършена след прехвърлянето, не засяга предишната обработка. Изывлението съдържа по-подробно техническо описание на този етап.

Отделно от това жалбоподателят разчита не само на обработката на своя IP адрес, но и на други лични данни, като например данни за бисквитки. По време на посещението на уебсайта той беше влязъл в личния си акаунт в Google. „Google“ бисквитки бяха зададени. За да се предотврати нарушение на член 44 ff GDPR, е необходимо пълно премахване на инструмента и се препоръчва промяна на друг инструмент без предаване на данни към САЩ. Ако първият респондент е убеден, че не се обработват лични данни, заключението за условията за обработка на поръчката е безсмислено. Към становището бяха приложени няколко приложения.

A.4. С изявление от 9 април 2021 г предаде на втори ответник неговите отговори на въпросника на органа за защита на данните.

A.5. С изявление от 4 май 2021 г донесе на първи ответник обобща следното по изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г.:

Първият респондент използва само безплатната версия на Google Analytics. Бяха договорени както условията за използване, така и SDK. Нито версията на Google Analytics 4 е внедрена, нито е активирана настройката за освобождаване на данни. Кодът е вграден с функцията за анонимизиране. Вторият респондент се използва само като процесор. Респондентът дава инструкциите чрез настройките на потребителския интерфейс на Google Analytics и чрез глобалния маркер на уебсайта. Google Signals не се използва. Първият респондент няма собствена система за удостоверяване и не използва функция за идентификация на потребителя. Понастоящем не се позовава на правилото за изключение на чл.49 ал.1 ДСГВО.

A.6. С изявление от 5 май 2021 г донесе на жалбоподател обобща следното по изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г.:

Жалбата е насочена срещу първия и втория ответник. Google Ireland Limited не е страна в производството. Органът за защита на данните е пряко отговорен за втория ответник, който е нарушил член 44 ff GDPR. Вторият ответник, като обработващ, е адресат на Глава V GDPR. Вторият респондент не оспори, че всички данни, събрани от Google Analytics, ще бъдат хоствани в САЩ.

Поне някои от бисквитките, зададени, когато сте посетили уебсайта на 14 август 2020 г., ще съдържат уникални потребителски идентификационни номера. При транзакцията между браузъра на жалбоподателя и [https://tracking. \[REDACTED\]](https://tracking. [REDACTED]) в, което е започнало на посочената дата, бяха зададени идентификационните номера на потребителя "_gads", "_ga" и "_gid". Тези номера впоследствие бяха изпратени на <https://www.google-analytics.com/>. Номерата са „онлайн идентификатори“, които служат за идентифициране на физически лица и са специално присвоени на потребител. По отношение на IP адреса трябва да се отбележи, че глава V GDPR не предвижда никакви изключения за „впоследствие анонимизирани данни“. Може да се предположи, че IP адресът на жалбоподателя дори не е направен анонимен при всички транзакции. Заявлението за налагане на глоба ще бъде оттеглено, това вече е предложение.

A.7. С изявление от 10 юни 2021 г донесе на втори ответник обобща следното:

Не е установена легитимността на жалбоподателя да предприеме действия, тъй като не е доказано, че предадените данни са лични данни на жалбоподателя. Въпросните бисквитки са бисквитки на първа страна, които се съхраняват под домейна [REDACTED] в [REDACTED] беше зададено. Следователно това са бисквитки от първия респондент, а не от втория респондент. Съответно това не са уникални идентификатори на бисквитки на Google Анализ на потребител, които се използват на множество уебсайтове, които използват Google Анализ. Потребителят има различни cid номера за различни уебсайтове. Не беше установено, че въпросните номера биха направили жалбоподателя разпознаваем. На този етап представянето съдържа допълнителна техническа информация за използваните бисквитки. По отношение на IP адреса, трябва да се провери дали IP адресът на устройството, свързано с интернет, може действително да бъде присвоен на жалбоподателя и дали отговорното лице или „друго лице“ има законните средства да получи информация за абоната от доставчика загрижен .

Като процесор, вторият респондент предоставя на оператора на уебсайта множество опции за конфигурация за Google Analytics. Въз основа на получената информация трябва да се отбележи, че първият респондент е конфигурирал Google Analytics, както е посочено. Поради възможна грешка в конфигурацията, респондентът не е активирал функцията за IP анонимизиране във всички случаи. При нормални работни условия и що се отнася до потребители, базирани в ЕС, в ЕИП има уеб сървър, поради което анонимизирането на IP обикновено се извършва в рамките на ЕИП. В настоящия случай са съществували нормални работни условия.

На 14 август 2020 г. имате акаунт [REDACTED] дейностите в мрежата и приложенията настройката е активирана. Профилът обаче не избра да включва дейности от уебсайтове, използващи услугите на Google. Тъй като първият респондент, според собствените си твърдения, също не е активирал сигнала на Google, вторият респондент не е в състояние да определи, че потребителят на акаунта [REDACTED] посети този уебсайт.

По отношение на международния поток от данни трябва да се отбележи, че дори да се приеме, че са замесени личните данни на жалбоподателя, те по своето естество са ограничени по отношение на количество и качество. Доколкото предадените данни изобщо могат да се квалифицират като лични данни, те също биха били данни под псевдоним. С първия ответник бяха сключени стандартни договорни клаузи, приложени бяха и допълнителни мерки. Вторият респондент не разкрива никакви потребителски данни в съответствие с ЕО 12333. FISA § 702 е ирелевантен в настоящия случай с оглед на криптирането и анонимизирането на IP адресите. Член 44 ff GDPR не може да бъде обект на процедура по жалба по чл.77, ал.1 GDPR, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена в този смисъл. Член 44 ff GDPR също не са приложими по отношение на втория ответник като вносител на данни.

A.8. С коментари от 18 и 24 юни 2021 г донесе на първи ответник обобща следното:

Като част от сделка с активи, уебсайтът влиза в сила от 1 февруари 2021 г www. [REDACTED] B на [REDACTED] GmbH в Мюнхен е прехвърлен. Впоследствие първият ответник от GmbH в [REDACTED] [REDACTED] Verlags GmbH е преименуван. Освен това имат първият респондент инструктира втория респондент незабавно да изтрие всички данни, събрани чрез свойствата на Google Анализ. Конфигурационната грешка, свързана с функцията за анонимизиране на IP е отстранена. Междувременно вторият ответник потвърди окончателното изтриване на всички данни и като доказателство беше представено приложение. Предлага се процедурата да бъде прекратена в съответствие с раздел 24 (6) DSGVO.

A.9. С коментари от 9 юли 2021 г донесе на втори ответник обобща следното:

Според Европейския съвет за защита на данните (EDPB) оценката за адекватност не се ограничава до разглеждане на правните разпоредби на третата държава, а трябва също да вземе предвид всички специфични обстоятелства на въпросното прехвърляне. Това има отношение към настоящия случай. Псевдонимизацията е тук - в съответствие с насоките на EDPB – ефективна допълнителна мярка. Не се очаква властите на САЩ да разполагат с допълнителна информация, която би им позволила да идентифицират субектите на данни зад стойностите на бисквитките на първа страна „gid“ и „cid“ или зад IP адрес. Жалбоподателят също не е поискал констатация, че правата му са били нарушени в миналото.

A.10. С коментари от 9 юли 2021 г донесе на жалбоподател обобща следното:

Имаше обработка на лични данни, което беше доказано, между другото, и от представените приложения. Ако единственото изискване за идентифициране на посетител на уебсайт беше дали е направил определени декларации за намерение в акаунта си (като активиране на „персонализиране на рекламите“), вторият респондент би имал всяка възможност да бъде идентифициран. В противен случай вторият респондент не би могъл да отговори на желанията на потребителя за „персонализиране“ на получената рекламна информация, изразени в настройките на акаунта.

UUID (универсално уникален идентификатор) в бисквитката _gid с времеви печат на UNIX 1597223478 беше зададен в сряда, 12 август 2020 г. в 11:11 и 18 секунди CET, тези в бисквитката cid с времеви печат на UNIX 1597223478, август 4 август 14 август 2020 г., 10:45 ч. и 34 секунди CET. От това следва, че тези бисквитки вече са били използвани преди посещението, което е предмет на жалбата

е извършено и е извършено и дългосрочно проследяване. Доколкото му е известно, жалбоподателят не е изтрил незабавно тези бисквитки и уебсайта [REDACTED] в също многократно посещаван.

Вторият респондент преценява погрешно широкото разбиране на GDPR, когато оценява съществуването на лични данни. Конкретният използван IP адрес също вече не можеше да се установи за жалбоподателя. Това обаче е без значение, тъй като така или иначе има ясна лична препратка чрез UUID в бисквитките. По-специално, комбинацията от данни за бисквитки и IP адрес позволява проследяване и оценка на географската локализация, интернет връзката и контекста на посетителя, които могат да бъдат свързани с вече описани данни за бисквитки. Това обаче би включвало и данни като използвания браузър, разделителната способност на екрана или операционната система („отпечатък на устройството“).

По-важно за жалбата е, че властите на САЩ използват данни, които могат лесно да бъдат установени от тайните служби, като IP адреса, като отправна точка за наблюдение на лица. Стандартната процедура на тайните служби е да се „изкачват“ от една дата на друга. Например, ако компютърът на жалбоподателя продължава да получава IP адреса на [REDACTED] се появява в интернет, това може да се използва за подобряване на работата на [REDACTED]

[REDACTED] да шпионира и да се насочи към жалбоподателя. В друг След това стъпка по стъпка в данните ще бъдат търсени други идентификатори, като споменатите UUID, което от своя страна ще позволи на отделното лице да бъде идентифицирано за наблюдение на други места. В този контекст американските тайни служби са „друго лице“ по смисъла на съображение 26 от GDPR. Жалбоподателят работи [REDACTED], но също така имат съответна роля в тези усилия като модел на жалбоподател.

По този начин, според законодателството на САЩ, наблюдението на жалбоподателя съгласно 50 USC § 1881a (както и на всички други лица, на които е поверено тази жалба) е законно възможно по всяко време. Дори прилагайки предполагаемия „подход, базиран на риска“, настоящият случай е отличен пример за висок риск.

Адресът на електронната поща [REDACTED] е трябвало да бъде възложено на жалбоподателя, брак фамилното име [REDACTED] който е изнесъл до Старият акаунт в Google обаче ще все още се използва. Не е обяснено до каква степен неоспорените данни са свързани, оценени или резултатът от оценка просто не се показва на потребителя.

Освен това глава V GDPR не признава „подход, базиран на риска“. Това може да се намери само в определени членове на GDPR, като например в член 32 leg.cit. Новите стандартни договорни клаузи в Решение за изпълнение (ЕС) 2021/914 не са релевантни за фактите поради липсата на времева валидност. „Предаване“ не е едностранен акт на износител на данни, всяко „предаване“ също изисква получаване на данните. Съответно, глава V от GDPR също е за

Вторият респондент е приложим, това е съвместно действие на износител на данни и вносител.

Дори ако вторият ответник не е нарушил член 44 и сл. Ако вторият ответник следва съответна инструкция от тайна служба на САЩ, той взема решение за обработка на лични данни извън конкретната поръчка на първия ответник в съответствие с чл.28 и чл.29 DSGVO и съответните договорни документи. В резултат на това вторият ответник става отговорно лице в съответствие с член 28 (10) GDPR. В резултат на това вторият ответник също трябва да спазва разпоредбите на чл.5 и сл. GDPR. Тайното предаване на данни към тайните служби на САЩ в съответствие със законодателството на САЩ несъмнено не е съвместимо с член 5, параграф 1, буква f GDPR, член 5, параграф 1, буква 1).

А.9. С последното изявление на 12 август 2021 г донесе на втори ответник обобща следното:

Жалбоподателят не е доказал легитимността си да подаде жалба. Той не отговори на въпроси, повдигнати от втория респондент относно идентификацията на неговото лице въз основа на IP адреса. По отношение на _gid номер и cid номер, трябва да се отбележи, че няма указател, който да направи жалбоподателя разпознаваем. Въпреки това, фактът, че съображение 26 от GDPR споменава „отделяне“ като възможно средство за идентификация, не променя разбирането на думите „идентификация“ или „идентификация“ или „идентификация“.

Възможността за идентифициране на жалбоподателя предполагаше най-малкото, че неговата идентификация е възможна въз основа на въпросните данни и чрез средства, които е имало разумна вероятност да бъдат използвани. Това не е установено и не може да се предположи и, напротив, дори е малко вероятно, ако не и невъзможно. Фактът, че вторият ответник по жалбата има сключени споразумения за обработване, не означава нито, че данните, които са предмет на това производство, са лични данни, нито че са данни на жалбоподателя.

Становището на жалбоподателя, че трансферът на данни не трябва да се оценява според подход, основан на риска („всичко или нищо“), не може да бъде потвърдено. Това не е в съответствие с GDPR и може да се види в съображение 20 от Решение за изпълнение (ЕС) 2021/914 на Европейската комисия. Това може да се види и в различните версии на препоръката на EDSA 01/2020. Дори ако властите на САЩ биха могли „законно“ да имат достъп до горните номера по всяко време, трябва да се провери колко вероятно е това. Жалбоподателят не е представил никакви убедителни аргументи защо и как

„Данни за бисквитки“ във връзка с посещението му на обществено достъпен австрийски уебсайт, използван от много хора, като въпросния, е „Информация за външното разузнаване“ и следователно може да стане цел за събиране на данни за ограничена цел в съответствие с раздел 702 .

Б. Предмет на жалбата

Въз основа на твърденията на жалбоподателя може да се види, че предмет на жалбата при всички случаи е въпросът

- дали първият респондент чрез внедряване на инструмента Google Analytics на своя уебсайт [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) на лични данни на жалбоподателя е предал втория ответник и,
- дали за това предаване на данни адекватно ниво на защита е гарантирано в съответствие с чл.44 GDPR.

В този контекст също трябва да се изясни дали освен първия ответник (като износител на данни), вторият ответник (като вносител на данни) също е бил задължен да спазва член 44 GDPR.

Заявлението за налагане на незабавна забрана за предаване на данни на втория ответник срещу първия ответник (като отговорно лице) не може да бъде отхвърлено, тъй като - както ще бъде обяснено по-долу - отговорността за работата на уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]).

[REDACTED] в хода на процедурата по жалби (но само след предаване на данни, свързани с жалбата) към [REDACTED] GmbH сБазирани в Мюнхен премина е По отношение на налагането на такава забрана, органът за защита на данните ще трябва да отнесе случая до компетентния германски надзорен орган.

По същия начин заявлението за налагане на глоба не може да бъде оспорено, тъй като то е оттеглено от жалбоподателя в изявление от 5 май 2021 г. и това сега трябва да се разбира като предложение.

Накрая следва да се отбележи, че с въпросното частично решение не се обсъждат твърдяните нарушения на втория ответник по чл.5 и сл. във вр. с чл.28, ал.3, буква а и чл.29 GDPR. В тази връзка са необходими допълнителни стъпки по разследване и ще бъдат обсъдени в следващо уведомление.

В. Констатации на факти

С.1. Във всеки случай първият ответник на 14 август 2020 г. беше операторът на уебсайта на [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) в. В австрийската версия на " [REDACTED] това е at е само на Здравен информационен портал. Сайтът [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) немски предлаган език. Първият респондент не е използвал други версии на уебсайта

www. [REDACTED] на в ЕС. Освен това първият ответник пребивава само в Австрия и няма други клонове в други страни от ЕС. За Германия има немска версия на " [REDACTED] на www. [REDACTED] де, което обаче не от страна на първият ответник е опериран.

Оценка на доказателствата за С.1. : Направените констатации се основават на изявлението на първия ответник от 16 декември 2020 г. (въпроси 1 до 3) и следователно не са оспорени от жалбоподателя.

С.2. От 1 февруари 2021 г. уебсайтът www. [REDACTED] в като част от сделка с активи на [REDACTED] GmbH със седалище в Мюнхен. Впоследствие първият ответник от [REDACTED] в GmbH [REDACTED] [REDACTED] издателство GmbH преименувана. на [REDACTED] Първият респондент има уебсайт www. [REDACTED] до август 2021 г. за [REDACTED] GmbH обгрижван. Първият респондент не е бил оператор на www от август 2021 г. [REDACTED] в и вече не взема решение дали да се използва инструментът на Google Анализ.

Оценка на доказателствата за С.2. : Направените констатации се основават на изявлението на първия ответник от 18 юни 2021 г. и следователно не са оспорени от жалбоподателя. Освен това констатациите се основават на официално проучване на органа за защита на данните във фирмения регистър за Зл.ФН [REDACTED]

С.3. Вторият респондент разработи инструмента Google Analytics. Google Analytics е услуга за измерване, която позволява на клиентите на втория респондент да измерват характеристиките на трафика. Това включва и измерване на трафика на посетителите, които посещават конкретен уебсайт. Това дава възможност да се разбере поведението на посетителите на уебсайта и да се измери как те взаимодействат с конкретен уебсайт. По-конкретно, операторът на уебсайт може да създаде акаунт в Google Анализ и да използва табло за управление, за да преглежда отчетите на уебсайта. По същия начин Google Analytics може да се използва за измерване и оптимизиране на ефективността на рекламните кампании, които собствениците на уебсайтове провеждат в рекламните услуги на Google.

Има две версии на Google Analytics: безплатна версия и платена версия, наречена Google Analytics 360. Вторият респондент направи безплатната версия налична до края на април 2021 г. От края на април 2021 г. и двете версии на Google Анализ се предоставят от Google Ireland Limited.

Оценка на доказателствата за С.3. : Направените констатации се основават на изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г. (стр. 3 и въпроси 1 и 2) и поради това не са оспорени от жалбоподателя.

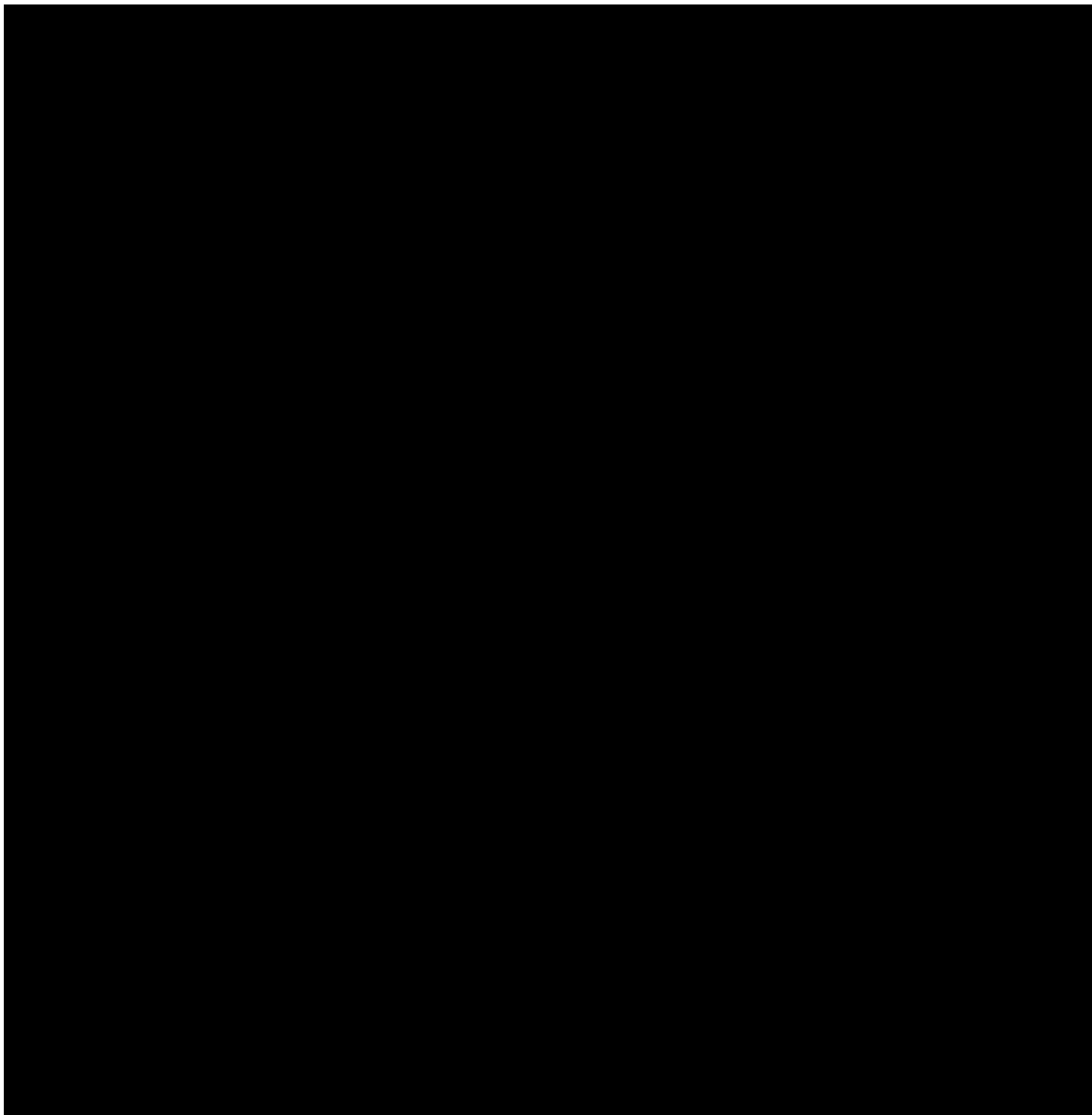
С.4. Първият ответник - като оператор на уебсайта - има във всеки случай към 14 август

2020 взе решение да инсталира безплатната версия на инструмента Google Analytics за уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) в За тази цел той има JavaScript код („таг“), който се предоставя от Вторият респондент е достъпен, включен в изходния код на техния уебсайт. Първият респондент използва инструмента, за да даде възможност за общи статистически оценки на поведението на посетителите на уебсайта. Допълнителният инструмент Google Signals не е активиран.

Във всеки случай тези оценки се използват от първия респондент за подобряване на съдържанието на уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) при в съответствие с общия интерес на субекта по такъв начин, че каналите, които отговарят на най-голямо търсене, са поставени на преден план и презентацията може да се адаптира в зависимост от актуалността на конкретна тема.

Първият респондент създаде акаунт в Google Analytics за тази цел. Идентификационният номер на акаунта в Google Анализ с името на акаунта " [REDACTED] " чете [REDACTED] Горните оценки могат първият респондент, който направи това, като влезе в „ и [REDACTED] акаунт в Google Analytics отчете трафика от [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) в може да видите. Доклади са разделени на категориите реално време, целева група, придобиване, поведение и реализации. Първият респондент може да избере дефинирани от потребителя спецификации за докладване, вторият респондент няма влияние върху това. Вторият респондент също няма влияние върху степента, до която първият респондент впоследствие използва създадените отчети.

Таблото за управление е проектирано по следния начин (форматиране не се възпроизвежда 1:1):

Оценка на доказателствата за С.4. : Направените констатации се основават на заявлението на първия ответник от 16 декември 2020 г. и не са оспорени от жалбоподателя. Показаните екранни снимки са взети от прикачени файлове ./1 и ./10, представянето на записа на отчета е обяснено подробно в прикачения файл ./1.

С.5. Инструментът Google Analytics работи по следния начин: Когато посетителите посещават уебсайта

www[REDACTED]at, JavaScript кодът, вмъкнат в изходния код на уебсайта, се отнася до а JavaScript файл, изтеглен преди това на устройството на потребителя, което след това изпълнява операцията по проследяване за Google Analytics. Операцията за проследяване извлича данни за заявката за страница по различни начини и изпраща тази информация до сървър за анализ чрез списък с параметри, прикачени към заявка за GIF изображение с един пиксел.

Данните, които се събират с помощта на Google Analytics от името на оператора на уебсайта идват от следните източници:

- HTTP заявка на потребителя;
- информация за браузър/системата;
- Бисквитки (първа страна).

HTTP заявка за всеки уебсайт включва подробности за браузъра и компютъра, който прави заявката, като име на хост, тип браузър, препращащ адрес и език. В допълнение, DOM интерфейсът на браузъра (интерфейсът между HTML и динамичния JavaScript) осигурява достъп до по-подробна информация за браузъра и системата, като поддръжка на Java и Flash и разделителна способност на екрана. Google Analytics използва тази информация. Google Analytics също така задава и чете бисквитки от първа страна в браузърите на потребителя, които позволяват измерване на потребителската сесия и друга информация от заявката на страницата.

Когато цялата тази информация бъде събрана, тя се изпраща до сървърите на Анализ под формата на дълъг списък с параметри, прикачени към една заявка за GIF изображение (значението на параметрите на заявката за GIF е описано тук), изпратено до google-analytics.com домейн ще. Данните, съдържащи се в GIF заявката, са тези, които се изпращат до сървърите за анализ и след това се обработват допълнително и завършват в отчетите на оператора на уебсайта.

Извадки от следната информация могат да бъдат намерени на информационната страница на втория респондент относно инструмента Google Analytics (форматиране не е възпроизведено 1:1, поискано на 22 декември 2021 г.):

gtag.js and analytics.js (Universal Analytics) - cookie usage

The [analytics.js JavaScript library](#) or the [gtag.js JavaScript library](#) can be used for [Universal Analytics](#). In both cases, the libraries use *first-party* cookies to:

- Distinguish unique users
- Throttle the request rate

When using the [recommended JavaScript snippet](#) cookies are set at the highest possible domain level. For example, if your website address is `blog.example.co.uk`, analytics.js and gtag.js will set the cookie domain to `.example.co.uk`. Setting cookies on the highest level domain possible allows measurement to occur across subdomains without any extra configuration.

★ **Note:** gtag.js and analytics.js do not require setting cookies to transmit data to Google Analytics.

gtag.js and analytics.js set the following cookies:

Cookie Name	Default expiration time	Description
<code>_ga</code>	2 years	Used to distinguish users.
<code>_gid</code>	24 hours	Used to distinguish users.
<code>_gat</code>	1 minute	Used to throttle request rate. If Google Analytics is deployed via Google Tag Manager, this cookie will be named <code>_dc_gtm_<property-id></code> .
<code>AMP_TOKEN</code>	30 seconds to 1 year	Contains a token that can be used to retrieve a Client ID from AMP Client ID service. Other possible values indicate opt-out, inflight request or an error retrieving a Client ID from AMP Client ID service.
<code>_gac_<property-id></code>	90 days	Contains campaign related information for the user. If you have linked your Google Analytics and Google Ads accounts, Google Ads website conversion tags will read this cookie unless you opt-out. Learn more .

Оценка на доказателствата за С.5. : Направените констатации се основават на изявлението на втория респондент от 9 април 2021 г. (въпрос 2) и официално проучване на органа за защита на данните на <https://developers.google.com/analytics/devguides/collection/gajs/cookieusage> и <https://developers.google.com/analytics/devguides/collection/gtagjs/cookies-user-id> (и двете са извлечени на 22 декември 2021 г.).

С.6. Респондентите по първата и втората жалба сключиха договор, озаглавен „Условия за обработващи продукти за рекламни продукти на Google“. Версията на този договор от 12 август 2020 г. беше валидна най-малко на 14 август 2020 г. Договорът регламентира условията за обработка на поръчките за „рекламни продукти на Google“. Прилага се за предоставяне на услуги за процесор и свързани услуги за техническа поддръжка на клиенти на втория ответник. Посоченият договор във версия от 12 август 2020 г. (Приложение ./7) се използва като основа за установяването на фактите.

Освен това първият и вторият ответници имат втори договор на 12 август 2020 г

озаглавен „Условия за обработка на данни на Google Ads: клаузи за модел на договора, стандартни договорни клаузи за обработващи“. Това са стандартни договорни клаузи за международен трафик на данни. Посоченият втори договор във версията от 12 август 2020 г. (Приложение .11) също се използва като основа за установяването на фактите.

По отношение на категориите данни, изброени в Приложение 1 на втория договор, се прави препратка към връзката <https://privacy.google.com/businesses/adsservices/>. Под споменатата връзка са показани извадки от следното (маркирано в червено от органа за защита на данните, форматиране не е възпроизведено 1:1, поискано на 22 декември 2021 г.):

Auftragsdatenverarbeitungsbedingungen:

Auftragsverarbeiterdienste

Die folgenden Google-Dienste fallen unter den Anwendungsbereich der Auftragsdatenverarbeitungsbedingungen für Google Werbeprodukte:

- Ads Data Hub
- Audience Partner API (frühere Bezeichnung: DoubleClick Data Platform)
- Campaign Manager 360 (frühere Bezeichnung: Campaign Manager)
- Display & Video 360 (frühere Bezeichnung: DoubleClick Bid Manager)
- Erweiterte Conversions
- [Google Ad Manager-Auftragsverarbeiterfunktionen](#)
- [Google Ad Manager 360-Auftragsverarbeiterfunktionen](#)
- Google Ads Kundenabgleich
- Google Ads Ladenverkäufe (direkter Upload)
- Google Analytics
- Google Analytics 360
- Google Analytics für Firebase
- Google Data Studio
- Google Optimize
- Google Optimize 360
- Google Tag Manager
- Google Tag Manager 360
- Search Ads 360 (frühere Bezeichnung: DoubleClick Search)

Google ist berechtigt, diese Liste gemäß den Bestimmungen der Auftragsdatenverarbeitungsbedingungen für Google Werbeprodukte zu aktualisieren.

Arten personenbezogener Daten

In Bezug auf die Auftragsdatenverarbeitungsbedingungen für Google Werbeprodukte (und abhängig davon, welche Auftragsverarbeiterdienste unter der jeweiligen Vereinbarung genutzt werden) können die folgenden Arten personenbezogener Daten personenbezogene Daten des Kunden darstellen:

Auftragsverarbeiterdienste	Arten personenbezogener Daten
Ads Data Hub	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen), Internet-Protokoll-Adressen und Gerätekennungen, vom Kunden vergebene Kennzeichnungen
Audience Partner API (frühere Bezeichnung: DoubleClick Data Platform)	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen) und Gerätekennungen
Campaign Manager 360 (frühere Bezeichnung: Campaign Manager)	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen), Internet-Protokoll-Adressen und Gerätekennungen, präzise Standortdaten, vom Kunden vergebene Kennzeichnungen
Display & Video 360	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen), Internet-Protokoll-Adressen und Gerätekennungen, präzise Standortdaten, vom Kunden vergebene Kennzeichnungen
Erweiterte Conversions	Namen, E-Mail-Adressen, Telefonnummern, Adressen, vom Kunden bereitgestellte Kennzeichnungen, Online-Kennzeichnungen (einschließlich Internet-Protokoll-Adressen)
Google Ad Manager-Auftragsverarbeiterfunktionen	Verschlüsselte Signale
Google Ad Manager 360-Auftragsverarbeiterfunktionen	Verschlüsselte Signale
Google Ads Kundenabgleich	Namen, E-Mail-Adressen, Adressen und vom Partner bereitgestellte Kennzeichnungen
Google Ads Ladenverkäufe (direkter Upload)	Namen, E-Mail-Adressen, Telefonnummern und Adressen
Google Analytics	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen), Internet-Protokoll-Adressen und Gerätekennungen, vom Kunden vergebene Kennzeichnungen
Google Analytics 360	Online-Kennzeichnungen (einschließlich Cookie-Kennungen), Internet-Protokoll-Adressen und Gerätekennungen, vom Kunden vergebene Kennzeichnungen

В допълнение към сключването на стандартни договорни клаузи, вторият ответник е приложил допълнителни договорни, организационни и технически мерки. Тези мерки допълват задълженията, съдържащи се в Стандартните договорни клаузи. Мерките са описани в изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г., въпрос 28. Това описание се използва като основа за установяването на фактите.

на втори ответник освободен редовно т.нар отчети за прозрачност („Доклади за прозрачност“) относно искания за данни от властите на САЩ. Те са налични на:

<https://transparencyreport.google.com/user-data/us-national-security?hl=bg>

Оценка на доказателствата за С.б. : Направените констатации се основават на изявлението на първия ответник от 16 декември 2020 г., въпрос 15. Прикачените файлове ./7 и ./11 се съдържат в преписката и са известни на всички замесени страни. Освен това направените констатации се основават на официално проучване от органа за защита на данните на адрес <https://privacy.google.com/businesses/adsservices/> (достъп на 22 декември 2021 г.). Направените констатации по отношение на „приложените допълнителни мерки“ са резултат от изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г. (въпрос 28). Изявлението на втория ответник от 9 април 2021 г. се съдържа в преписката и е известно на всички замесени страни. Констатацията по отношение на докладите за прозрачност е резултат от официално проучване на органа за защита на данните на <https://transparencyreport.google.com/user-data/us-national-security?hl=bg>:

С.7. При използване на инструмента Google Analytics се предлага опцията за използване на „функция за IP анонимизиране“. Във всеки случай тази функция не беше правилно внедрена на 14 август 2020 г. на [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) при реализиран.

Оценка на доказателствата за С.7. : Направените констатации се основават на изявлението на първия ответник от 18 юни 2021 г. В него тя признава, че споменатата „функция за IP анонимизиране“ не е била приложена правилно поради грешка в кода.

С.8. Жалбоподателят посети уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]).

[REDACTED] в. По време на посещението той е влязъл в профила си в Google, който е свързан с Имейл адрес [REDACTED] е свързан. Имейл адресът принадлежи на жалбоподател. Жалбоподателят е имал фамилията в миналото [REDACTED]

Акаунтът в Google е потребителски акаунт, който се използва за удостоверяване на втория респондент в различни онлайн услуги на Google. Например, акаунт в Google е предпоставка за използване на услуги като „Gmail“ или „Google Drive“ (услуга за хостване на файлове).

Оценка на доказателствата за С.8. : Направените констатации се основават на заявлението на жалбоподателя от 18 август 2020 г. (стр. 3) и не са оспорени от ответниците. Констатациите, направени по отношение на основните функции на акаунт в Google, се основават на официално проучване на органа за защита на данните на <https://support.google.com/accounts/answer/27441?hl=de> и <https://policies.google.com/privacy> (и двете са достъпни на 22 декември 2021 г.).

С.9. При транзакцията между браузъра на жалбоподателя и [https://tracking. \[REDACTED\]](https://tracking. [REDACTED]).

[REDACTED] в/ на 14 август 2020 г. в 12:46:19.344 CET уникален потребител Идентификационните номера са зададени поне в бисквитките „_ga“ и „_gid“. В резултат на това тези идентификационни номера бяха предадени на <https://www.google-analytics.com/> и по този начин на втория респондент на 14 август 2020 г. в 12:46:19.948 CET.

По-конкретно, следните потребителски идентификационни номера, които се намират в браузъра на жалбоподателя, бяха предадени на втория респондент (същите стойности, възникнали при различни транзакции, бяха отбелязани в оранжево и зелено):

Domain	Name	Wert	Zweck
https://tracking.████████.at/	_ga	GA1.2.1284433117.1597223478	Google Analytics
https://tracking.████████.at/	_gid	GA1.2.929316258.1597394734	Google Analytics
https://tracking.████████.at/	_gads	ID=d77676ed5b074d05:T=1597223569: S=ALNI_MZcj9EjC13lsaY1Sn8Qu5ovyKMhPw	Google Werbung
https://www.google-analytics.com/	_gid	929316258.1597394734	Google Analytics
https://www.google-analytics.com/	cid	1284433117.1597223478	Google Analytics

Всеки от тези идентификационни номера съдържа UNIX времеви печат в края, който показва кога е била зададена съответната бисквитка. Идентификаторът в бисквитката _gid с клеймото за време на UNIX „1597394734“ беше зададен в сряда, 14 август 2020 г. в 11:11 и 18 секунди CET, а този в cid бисквитката с времеви печат на UNIX „1597223478“ в петък, август 12 2020 август 2020 в 10:45 и 34 секунди CET.

С помощта на тези идентификационни номера е възможно респондентът да разграничи посетителите на уебсайта, както и да получи информация дали те са нови или завърнали се посетители на уебсайт от www. ██████████ при актове.

Освен това следната информация (параметри) също беше предадена на втория ответник чрез браузъра на жалбоподателя в хода на запитвания (искания) до https://www.google-analytics.com/collect (извадка от HAR файла, искане URL https://www.google-analytics.com/collect, извадка от заявката с времеви печат 2020-08-14T10:46:19.924+02:00):

общ

- URL за заявка https://www.google-analytics.com/collect
- Метод на заявка GET
- HTTP версия HTTP/2
- Отдалечен адрес 172.217.23.14

заглавки

- Приемам: image/webp, */*
- Приемане на кодиране: gzip, deflate, br
- Accept-Language: en-US, de; q=0,7, en; q=0,3
- Връзка: поддържайте живи
- Домакин: www.google-analytics.com

- Референтен адрес: [https://www. \[REDACTED\] В/](https://www. [REDACTED] В/)
- TE: Ремаркета
- Потребителски агент: Mozilla/5.0 (Windows NT 10.0; Win64; x64; rv:79.0) Gecko/20100101 Firefox/79.0

Аргументи на заявка

- _gid: 929316258.1597394734
- _s: 1
- _u: QACAAEAB~
- _v:j83
- a: 443943525
- cid: 1284433117.1597223478
- en: UTF-8
- dl: [https://www. \[REDACTED\] В/](https://www. [REDACTED] В/)
- Немски: [REDACTED] ВКЪЦИ - [REDACTED]
- ea: /

- ес: дълбочина на превъртане

- ел.: 25
- gjid:
- gtm: 2wg871PHBM94Q
- всеки: 0
- yid:
- ни: 0
- sd: 24-битова
- sr: 1280x1024
- t: събитие
- тид: UA-259349-1
- ul: en-us
- v: 1
- vp: 1263x882
- z: 1764878454

размер

- Заглавия 677 байта
- Тяло 0 байта
- Общо 677 байта

От тези параметри могат да се направят заключения за използвания браузър, настройките на браузъра, избора на език, посещения уебсайт, дълбочината на цвета, разделителната способност на екрана и номера за връзка с AdSense.

Отдалеченият адрес 172.217.23.14 е този на втория ответник.

IP адресът на устройството на жалбоподателя се предава на втория ответник като част от тези искания на <https://www.google-analytics.com/collect>.

Съдържанието на досието HAR (Приложение .I4), което е представено от жалбоподателя с подаване от 18 август 2020 г., се използва като основа за установяването на фактите.

Оценка на доказателствата за С.9. : Направените констатации се основават на заявлението на жалбоподателя от 18 август 2020 г. и представения в него файл HAR, приложение .I4. HAR файлът е архивен формат за HTTP транзакции. HAR файлът е проверен от органа за защита на данните. Изводите на жалбоподателя са в съответствие с архивните данни, съдържащи се в тях. Представеният HAR файл (или неговото съдържание) е известен на участниците. Освен това направените констатации се основават на изявлението на жалбоподателя от 5 май 2021 г. (стр. 8 и надолу) и скрийншотите, съдържащи се в него. Както вече беше обяснено по-горе, според втория респондент целта на идентификационните номера е да разграничат потребителите. Определените времена за настройка на бисквитките се изчисляват от съответните времеви печати на UNIX. Unix time е времева дефиниция, разработена за операционната система Unix и зададена като стандарт POSIX. Unix времето отчита изминалите секунди от четвъртък, 1 януари 1970 г., 00:00 UTC. Констатацията по отношение на отдалечения адрес е резултат от официално запитване кой е от органа за защита на данните на адрес <https://who.is/whois-ip/ip-address/172.217.23.14> (запит на 22 декември 2021 г.).

С.10. Доколкото инструментът Google Analytics е внедрен на уебсайт, вторият респондент има техническата възможност да получи информация, че конкретен потребител на акаунт в Google е посетил този уебсайт (на който е внедрен Google Analytics), при условие че този потребител на акаунт в Google е влязъл в акаунта в Google по време на посещението.

Оценка на доказателствата за С.10. : В изявлението си от 9 април 2021 г. вторият респондент посочи във въпрос 9, че получава такава информация само ако са изпълнени определени изисквания, като например активиране на конкретни настройки в акаунта в Google. Според органа за защита на данните този аргумент е неубедителен. Ако искането на потребител на акаунт в Google за „персонализиране“ на получената рекламна информация може да бъде изпълнено въз основа на декларация за намерение в акаунта, тогава от чисто техническа гледна точка е възможно да се получи информация за уебсайта, посетен от потребител на акаунт в Google. В този контекст законът за защита на личните данни

Отчетност, която ще бъде разгледана по-подробно в правната оценка. За определяне на фактите тази отговорност за защита на данните означава, че ответникът (или поне първият ответник като отговорно лице) – а не жалбоподателят или органът за защита на данните – трябва да предостави достатъчно доказателства. Такова достатъчно доказателство – тоест от техническа гледна точка, че няма възможност за запазване на данни за втория респондент – не беше предоставено в този контекст, особено след като това е съществена част от концепцията на Google Analytics, която трябва да бъде приложена на възможно най-много уебсайтове, за да събирате данни, за да можете да събирате.

C.11. В хода на производството първият ответник е указал на втория ответник да изтрие всички данни, събрани чрез Google Analytics Properties за уебсайта www.

в, за да изтриете. Вторият ответник потвърди заличаването.

Оценка на доказателствата по С.11. : Направените констатации се основават на изявлението на първия ответник от 18 и 24 юни 2021 г. и представеното копие от кореспонденцията между първия и втория ответник.

Г. От правна гледна точка следва, че:

D.1. ОБЩ

а) Относно компетентността на органа за защита на данните

Европейският съвет за защита на данните (наричан по-долу: EDPB) вече се е занимавал с връзката между GDPR и Директива 2002/58/EC („Директива за защита на електронните данни“) (вж. Становище 5/2019 относно взаимодействието между електронните данни Защита RL и GDPR от 12 март 2019 г.).

Също на Орган за защита на данните има себе си С забележете от 30 ноември 2018 г.,
 ZI. DSB-D122.931/0003-DSB/2018, с връзката между GDPR и националния регламент за
 прилагане (в Австрия сега: TKG 2021, Федерален законен вестник I № 190/2021 с измененията).

Основно беше посочено, че Директивата за електронната поверителност (или съответния национален регламент за прилагане) на GDPR като *lex specialis* приходи. Член 95 GDPR предвижда, че регламентът не налага допълнителни задължения на физически или юридически лица по отношение на обработването във връзка с предоставянето на публично достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Съюза, доколкото те са обект на специални задължения, определени в Директивата за електронната поверителност, които преследват същата цел .

Въпреки това, Директивата за електронната неприкосновеност на личния живот не съдържа никакви задължения по смисъла на глава V от GDPR в случай на прехвърляне на лични данни на трети държави или на международни организации.

Тук отново трябва да се отбележи, че отговорността за функционирането на уебсайта www.

██████ първо след предаването на данни, свързани с жалбата, на 14 август 2020 г. на а Немската компания премина.

На този фон GDPR трябва да се прилага към такова предаване на данни и следователно има а юрисдикция органът за защита на данните за разглеждане на въпросната жалба в съответствие с член 77, параграф 1 от GDPR.

6) По чл.44 GDPR като субективно право

Въз основа на съдебната практика на органа за защита на данните и съдилищата към днешна дата, следва да се отбележи, че както законосъобразността на обработката на данни в съответствие с член 5, параграф 1, буква а) във връзка с член 6 и сл. в рамките на може да се предяви жалба по чл.77 ал.1 ДСГВО.

Прехвърляне на лични данни към трета държава, което по смисъла на чл.44 GDPR (уж) не е гарантирано адекватно ниво на защита , все още не е бил обект на жалба в процедура за жалба пред органа за защита на данните.

В този контекст трябва да се отбележи, че член 77, параграф 1 GDPR (а също и националната разпоредба на раздел 24, параграф 1 DSG) изисква само правото на подаване на жалба, че "[...] обработката свързаните с тях лични данни против тази наредба нарушава".

В решението си от 16 юли 2020 г. Съдът на Европейските общности също прие, че констатацията, че "[...] правото и практиката на дадена страна не гарантират адекватно ниво на защита [...]" като "[...] съвместимостта на това (адекватно) решение със защитата на неприкосновеността на личния живот и свободите и основните права на хората [...]" може да се претендира като субективно право в контекста на жалба по член 77, параграф 1 от GDPR (вж. решението на CEO от 16 юли 2020 г., С 311/18 поле № 158).

Следва да се отбележи, че въпросът, поставен в горепосоченото производство, не засяга „обхвата на правото на подаване на жалба по чл. 77 (1) GDPR“; Съдът на Европейските общности обаче очевидно е отчел факта, че нарушение на разпоредбите на глава V GDPR може да се твърди и в контекста на жалба по член 77, параграф 1 от GDPR необходимо изискване смята Разгледан по различен начин, Съдът на Европейските общности вероятно би казал този въпрос

валидността на решение за адекватност изобщо не може да бъде изяснена в рамките на процедура по обжалване.

Доколкото вторият ответник също така твърди твърдението на чл.44 GDPR като субективно право - позовавайки се на текста на съображение 141 лег.цит. - отхвърлено, трябва да се противопостави, че споменатото съображение се основава на факта, че "право съгласно този регламент" са достъпни за жалба по чл. 77, ал. 1 GDPR (а не например: „правата съгласно глава III от този регламент").

Въпреки че терминът „права на субект на данни“ се използва на определени места в GDPR, това не означава, обратното, че други стандарти, в които тази формулировка не е избрана, също не могат да бъдат твърдяни като субективно право. Повечето разпоредби на GDPR са от една страна задължение на администратора (и отчасти на обработващия), но могат друга страна може да се отстоява и като субективно право на субекта на данните. Например, безспорно е, че член 13 и член 14 GDPR установяват субективно право на информация, въпреки че правото на информация не се съдържа в член 12, параграф 2, цит. като "ваши права" (т.е. "права на субекта на данните") и член 13 и член 14 GDPR като информация задължение на отговорното лице са проектирани.

Решаващият фактор е дали субектът на данни е неблагоприятно засегнат от предполагаемо нарушение на индивидуално правно положение. Следователно предполагаемото нарушение трябва да има отрицателно въздействие и да засегне субекта на данните.

Освен това, макар съображенията да са важен инструмент за тълкуване на GDPR, те не могат да се използват за постигане на резултат, който противоречи на текста на регламента (тук, както беше обяснено по-горе, фактът, че административно правното средство за защита общ свързано с „обработването“) (вж. решението на CEO от 12 май 2005 г., C-444/03 Rz 25 и допълнителната съдебна практика, цитирана там).

И накрая, според вътрешната съдебна система на VwGH съмнявам се може да се приеме, че нормите, които предписват служебни действия, също и точно в интерес на заинтересованото лице, му предоставят субективно право, т.е. такова, което може да бъде наложено чрез жалби (вж. напр. VwSlg. 9151 A/1976, 10.129 A/ 1980, 13.411 A/1991, 13.985A/1994).

На фона на текста на член 77, параграф 1 GDPR и цитираната съдебна практика на ECJ и VwGH, може да се посочи като междинен резултат, че стандартизираното в глава V и по-специално в член 44 GDPR Задължение за администратори и обработващи лица, за да гарантират нивото на защита на физическите лица, гарантирано от регламента, и обратно субективно право може да се предяви пред отговорния надзорен орган съгласно чл.77 ал.1 ДСГВО.

в) Относно компетентността за определяне на органа за защита на данните

Според съдебната власт на VwGH и BVwG, органът за защита на данните има а компетентност за определяне по отношение на нарушения на правото на тайна в Процедура за жалби до (изрично решение на Административния съд от 20 май 2021 г., Zl. W214 222 6349-1/12E; имплицитно решение на Административния съд от 23 февруари 2021 г., Ra 2019/04/0054, в което това с определяне на едно в миналото нарушаване на поверителността обяснено, без да се разглежда липсата на компетентност на съответния орган).

Няма обективни причини да не се използва определящата компетентност по чл.58 ал.6 ДСГВО във вр. с § 24 ал.2 Z 5 ДСГВО и ал.5 ДСГ за установяване на нарушение на чл. минало нарушение - а именно прехвърляне на данни към САЩ - се оплаква и правото на обжалване съгласно § 24, параграф 1 DSG - както и член 77, параграф 1 DSGVO - обикновено е свързано с нарушение на DSGVO. Ако произнасянето на решение в а Процедура за жалби а именно може да съдържа само указания съгласно чл.58, ал.2 DSGVO, няма да има място за § 24 ал.2 Z 5 и 24 ал.5 DSG.

Противно на мнението на ответника, член 24 (6) DSG не се поставя под въпрос за предмета на жалбата, който е от значение тук, тъй като предаването на данни в миналото се оплаква. С други думи: Предполагаемата незаконосъобразност (тук: несъвместимост с чл. 44 GDPR) на вече извършен трансфер на данни не е достъпен за заключение на процедурата съгласно § 24, ал. 6 DSG.

На фона на тези изявления следва да се отбележи като допълнителен междинен резултат, че органът за защита на данните има правомощието да решава в настоящата процедура по жалби.

Г.2. Точка 1

Както беше посочено, органът за защита на данните е спрял въпросната процедура с решение от 2 октомври 2020 г., Zl. D155.027, 2020-0.527.385, докато се определи кой орган е отговорен за съдържанието на процедурата (водещ надзорен орган) или до вземане на решението водещ надзорен орган или ЕКДБ.

Въз основа на резултатите от текущото разследване следва да се отбележи, че трансграничната обработка на данни по смисъла на чл.4 Z 23 във връзка с чл.56, ал.1 GDPR във връзка с предмета на жалбата - прехвърляне на данни към САЩ през август 2020г - не е наличен и следователно механизмът „Обслужване на едно гише“ съгласно член 60 GDPR не се прилага:

Според собствените изявления на ответника (вж. изявление от 16 декември 2020 г., въпрос 2), ответникът не е нито установени в повече от една държава-членка (Обработка на данни по смисъла на чл. 4 Z 23 lit. a GDPR в контекста на дейностите на клонове в повече от една държава-членка следователно не може да съществува), нито предаването на данни и по този начин обработката на лични данни на респондента значително въздействие върху субектите на данни в повече от една държава-членка (Чл. 4 Z 23 lit. b leg. cit.).

По отношение на ефектите от въпросната обработка на данни, от фактическите констатации следва, че целевата аудитория на уебсайта, релевантна тук **www.** **de** в а именно (предимно) лица, установени в Австрия, също и защото уебсайтът **www.**

de има своя собствена версия за немската публика. Според Първият респондент (вж. изявлението от 16 декември 2020 г., въпрос 2) беше това (поне през август 2020 г.) само за австрийската версия на **www.** **de** при отговорен.

Теоретичната възможност немскоговорящите от държава-членка, различна от Австрия, могат да имат достъп до **www.** **de** at има достъп до фактите „въздействие върху субекти на данни в повече от една държава-членка“ съгласно член 4 Z 23 лит. b DSGVO не е обосновано. Всяка жалба срещу оператора на уебсайт – независимо от целевата аудитория на уебсайта – ще трябва да бъде разгледана в съответствие с правилата по чл.60 и сл. GDPR. Това ще стане еднода се разшири тълкуване на член 4 Z 23 lit. b GDPR (и следователно на прекалено широк обхват на „обслужване на едно гише“), което – по мнение на органа за защита на данните – не може да бъде предвидено от законодателя.

Жалбата във връзка с съответен предмет на жалбата да бъдат третираны изключително от австрийския орган за защита на данните в съответствие с член 55, параграф 1 GDPR.

Тъй като служебните съобщения, от които никой няма право, могат да бъдат отменени или изменени както от органа, издал уведомлението, така и при упражняване на правото на надзор, от съответния по-висш орган, и в резултат на спиране на производството от страна, Ако не правото на нерешаване произтича от производството, горепосоченото решение от 2 октомври 2020 г. подлежи на отмяна в съответствие с раздел 68 (2) AVG.

Г.2. Казвайки точка 2. а)

а) Обща информация за термина "лични данни"

Материалният обхват на член 2, параграф 1 GDPR – и по този начин успехът на тази жалба – по същество изисква обработването на „лични данни“.

Съгласно легалната дефиниция на чл.4 Z 1 ДСГВО са „лични данни всяка информация, свързана с идентифицирани или разпознаваем физическо лице (наричано по-долу „субект на данните“); като разпознаваем се счита за физическо лице, което пряко или непряк , особено чрез назначени към идентификатор като име, към идентификационен номер, към данни за местоположение, към а онлайн идентификатор или могат да бъдат идентифицирани от един или повече фактори, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, умствената, икономическата, културната или социалната идентичност на това физическо лице може да бъде ”.

Видно от фактическите констатации (вж. точка В.9.), първият ответник

– като оператор на уебсайта – внедри инструмента Google Analytics на своя уебсайт. В резултат на това внедряване – т.е. задействано от JavaScript кода, изпълняван при посещение на уебсайта – поне следната информация беше получена от браузъра на жалбоподателя, който отвори уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) в, предадено на сървърите на втория ответник:

- уникални онлайн идентификатори („уникални идентификатори“), които идентифицират както браузъра или устройството на жалбоподателя, така и на първия ответник (чрез акаунта в Google Анализ идентифицира идентификатора на респондента като оператор на уебсайт);
- адреса и HTML заглавието на уебсайта и подстраниците, посетени от жалбоподателя;
- Информация за браузъра, операционната система, разделителната способност на екрана, избора на език и датата и часа на посещение на уебсайта;
- IP адреса на устройството, използвано от жалбоподателя.

Трябва да се провери дали тази информация попада в дефиницията на член 4, 1 от GDPR, т.е. дали е лични данни на жалбоподателя.

6) Идентификационни номера като "лични данни"

По отношение на онлайн идентификаторите, трябва да се припомни, че въпросните бисквитки „_ga“ или „_cid“ (идентификатор на клиента) и „_gid“ (идентификатор на потребител) съдържат уникални идентификатори на Google Анализ и се съхраняват на крайното устройство или в браузъра на жалбоподателя са подадени. Както беше установено, е възможно определени органи - тук, например, респондентите - да използват тези идентификационни номера, за да разграничат посетителите на уебсайта, както и да получат информация дали те са нови или завърнали се посетители на уебсайт от [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) при актове. С

С други думи: само използването на такива идентификационни номера позволява да се направи разграничение между посетителите на уебсайта, които преди това задание не беше възможно.

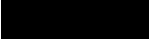
По мнение на органа за защита на данните вече е налице посегателство върху основното право на защита на данните съгласно чл. индивидуализирам.

Стандарт за "идентификация", тъй като трябва да е възможно незабавно да се идентифицират такива идентификационни номера с а сигурен "Лицето" на физическо лице - т.е. по-специално с името на жалбоподателя - трябва да бъде свързано не (вж. по този въпрос вече изявлението 4/2007, WP 136, 01248/07/DE на бившата група за защита на данните по чл. 29 относно термина „лични данни“, стр. 16 е; вж. насоките на надзорните органи за доставчици на телемедия от март 2019 г., стр. 15).

Съображение 26 GDPR говори в полза на такова тълкуване, според което въпросът дали физическо лице може да бъде идентифицирано "[...] *се вземат предвид всички средства, които има разумна вероятност да бъдат използвани от администратора или всяко друго лице за пряко или косвено идентифициране на физическото лице, като напр. изхвърлете*" (Английска езикова версия на регламента: „отделяне“). Терминът "избиране" означава "избиране от тълпа" (вж. <https://www.duden.de/rechtschrift/aussieren>, поискано на 22 декември 2021 г.), което съответства на изложените по-горе съображения относно индивидуализацията на уебсайтовете - Посетителите отговарят.

В литературата също е изрично посочено, че „цифров отпечатък“, който позволява на устройствата – и впоследствие на конкретния потребител – да бъдат ясно индивидуализирани, вече представлява лични данни (вж. *безплодна в Симитис/Хорнунг/Спикер*, GDPR коментар, член 4 Z 1 Rz 52 mwN). Поради уникалността на идентификационните номера това съображение може да се пренесе и в настоящия случай, особено след като - което ще бъде разгледано по-подробно веднага - тези идентификационни номера могат да се комбинират и с други елементи.

Доколкото ответниците твърдят, че не се използват „средства“ за свързване на разглежданите тук идентификационни номера с лицето на жалбоподателя, те отново трябва да бъдат противопоставени, че внедряването на Google Analytics на www.

 при разделяне iSd ErwGr 26 DSGVO резултат. С други думи: кой използва инструмент, който прави такова сортиране просто само стана възможно, не може да заеме позицията да не използва никакви средства за идентифициране на физическите лица според „общо усмотрение“.

Като междинен резултат може да се посочи, че разглежданите тук идентификационни номера на Google Analytics могат да бъдат лични данни (под формата на онлайн идентификатор) в съответствие с член 4 Z 1 DSGVO.

в) Комбинация с други елементи

Изпълнението на фактите на чл.4 Z 1 GDPR става още по-ясно разпознаваемо, когато се има предвид, че идентификационните номера могат да бъдат комбинирани с други елементи:

От а комбинация Всички тези елементи – т.е. уникални идентификационни номера и друга информация, изброена по-горе, като данни на браузъра или IP адрес – правят още по-вероятно жалбоподателят да бъде идентифициран (вж. отново съображение 30 GDPR). Подобна комбинация прави „цифровия отпечатък“ на жалбоподателя още по-уникален.

Изводите на ответниците относно „функцията за анонимизиране на IP адрес“ могат да бъдат оставени отворени, тъй като ответниците са признали, че тази функция (към момента на жалбата) не е била приложена правилно (вж. например изявлението на първия жалбоподател от 18 юни 2021 г.).

По същия начин, въпросът дали IP адрес изолиран се счита за лични данни, остават нерешени, тъй като това - както беше споменато - с други елементи (по-специално идентификационния номер на Google Анализ) комбинирани може да бъде. В този контекст трябва да се отбележи, че IP адресът може да представлява лични данни съгласно съдебната практика на Съда на Европейските общности (вж. решенията на CEO от 17 юни 2021 г., C 597/19, поле № 102 и от 19 октомври 2016 г., C 582 /14, поле № 49) и това не губи характера си на лични данни просто защото средствата за идентификация се държат от трета страна.

Накрая, органът за защита на данните посочва, че той е именно съществена част от концепция Google Analytics (поне в безплатната версия) трябва да бъде внедрен на възможно най-много уебсайтове, за да се събира информация за посетителите на уебсайта. Съответно това би било с основното право на защита на данните в съответствие с член 8 на EC-GRC или § 1 DSG, несъвместими, за да се изключи приложимостта на GDPR към обработката на данни, свързана с инструмента Google Analytics – при който отделните посетители на уебсайта се индивидуализират с помощта на идентификационния номер на Google Analytics.

г) Проследимост до жалбоподателя

Независимо от горните съображения обаче, проследимост до „лицето“ на жалбоподателя – например неговото име – може да се приеме така или иначе:

Защото е не Необходимо е респондентите да могат сами да установят лична справка, т.е. да разполагат с цялата необходима информация за идентифициране (вж. решенията на CEO от 20 декември 2017 г., C-434/16, поле № 31 и от 19 октомври 2016 г., C 582/14, поле № 43). По-скоро е достатъчно това всеки – със законни средства и

разумни усилия - може да установи тази лична препратка (вж. *Bergrayer в jähnel*, GDPR Коментар чл.4 Z 1 Rz 20 mVa *Албрехт/Йоцо*, Новият закон на ЕС за защита на данните 58).

Подобно тълкуване на обхвата на член 4, параграф 1 GDPR може да се извлече – в допълнение към цитираните правни и литературни източници – от съображение 26 GDPR, според което, когато става въпрос за идентификация, не само средствата на отговорното лице (тук: първият ответник) трябва да се вземат предвид, но и тези „един други Лице“ (версия на регламента на английски език: „от друго лице“). Това също е резултат от идеята да се предложи на субектите на данни възможно най-голяма защита за техните данни.

Съдът на Европейските общности многократно заявява, че обхватът на GDPR "много далеч" трябва да се разбира (виж например решенията на CEO от 22 юни 2021 г., C 439/19, поле № 61; за сравнимата правна ситуация, решенията от 20 декември 2017 г., C 434/ 16, поле № 33, и от 7 декември 2009 г., C 553/07, поле № 59).

Не се пренебрегва, че според съображение 26 GDPR трябва да се вземе предвид и „вероятността“, с която някой използва средства за пряко или косвено идентифициране на физическо лице. Всъщност, според органа за защита на данните, терминът „всеки“ – и по този начин обхватът на член 4 № 1 GDPR – е верен да се тълкува толкова широко, че всеки неизвестен Актьорът теоретично може да има специални познания, за да установи лична референция; Това би довело до почти всяка част от информацията да попадне в обхвата на GDPR и да направи трудно или дори невъзможно разграничаването ѝ от неличните данни.

По-скоро решаващият фактор е дали идентификацията може да бъде установена с оправдани и разумни усилия (вж. нотификацията от 5 декември 2018 г., GZ DSB-D123.270/0009-DSB/2018, според която личните данни вече не са налични, ако отговорното лице или трета страна може да установи лична препратка само с непропорционални усилия).

В настоящия случай обаче сега има конкретно Актьори, които притежават специални познания, които позволяват да се създаде връзка с жалбоподателя по смисъла на горните обяснения и следователно да се идентифицира.

Това е преди всичко втори ответник :

Видно от констатациите по факти, към момента на посещение на жалбоподателя на уебсайта [www. \[REDACTED\]](http://www. [REDACTED]) при с неговия Google акаунт [REDACTED]

Вписан. Вторият респондент посочва, че е получил информация поради факта, че инструментът Google Analytics е внедрен на уебсайт. Това включва информацията, която определен потребител на акаунт в Google посети определен уебсайт (виж изявлението от 9 април 2021 г., въпрос 9).

Това означава, че вторият респондент е получил поне информацията, която потребителят на акаунта в Google [REDACTED] уебсайтът www. [REDACTED] v е посетил.

Така че дори ако се приеме, че онлайн идентификаторите, изброени по-горе, трябва да могат да бъдат присвоени на определено „лице“, такова присвояване може във всеки случай чрез акаунта в Google на жалбоподателя.

Не се пренебрегват твърденията на останалите респонденти, че за такова задание трябва да бъдат изпълнени определени изисквания, като например активиране на специфични настройки в акаунта в Google (виж отново неговото изявление от 9 април 2021 г., въпрос 9).

Ако обаче – и жалбоподателят убедително обясни това – идентификацията на посетител на уебсайт зависи само от това дали в акаунта са направени определени волеизявления, тогава (от техническа гледна точка) всички лъжат възможности за идентификация. Погледнато от друга гледна точка, ответникът по втория жалбоподател не може да се съобрази с желанията на потребителя за „персонализиране“ на получената рекламна информация, изразени в настройките на акаунта.

В този контекст следва изрично да се посочи недвусмислената формулировка на чл.4 Z 1 DSGVO, която препраща към Способен („може да бъде идентифициран“), а не относно това дали идентификацията действително е извършена.

Също така е изрично посочено закотвеното в GDPR отчетност да уведоми ответника по първата жалба – като отговорно лице, виж по-долу – да използва подходящи технически и организационни мерки съгласно чл.5, ал.2 във вр. с чл.24 ал.1 във вр. с чл.28 ал. обработката (с помощта на процесор) извършено в съответствие с наредбата . Следователно е задължение за доставка.

Това също включва доказателство, че обработката не е предмет на регламента. Такъв беше - въпреки няколко предоставени възможности -неизпълнено .

Независимо от втория ответник обаче - и това е от по-голямо значение във връзка с делото - американските власти да обмисли:

Както жалбоподателят също правилно посочи, американските разузнавателни служби приемат определени онлайн идентификатори (като IP адрес или уникални идентификатори) като начална точка за наблюдение на лица. По-специално, не може да се изключи, че тези разузнавателни служби вече са събрали информация, с помощта на която данните, предадени тук, могат да бъдат проследени до жалбоподателя.

Фактът, че това не е просто „теоретична опасност“, показва решението на CEO от 16 юли 2020 г., С 311/18, което поради несъвместимост Такива методи и възможности за достъп на органите на САЩ с основното право на защита на данните съгласно член 8 EU-GRC в крайна сметка също обявиха решението за адекватност между ЕС и САЩ („Щит за поверителност“) за невалидно.

По-специално, това се вижда от - споменатото в констатациите -доклад за прозрачност на втория ответник, който доказва, че има искания за данни от властите на САЩ до втория ответник. Метаданните и данните за съдържанието могат да бъдат поискани от втория респондент.

Не се пренебрегва, че разбира се не е възможно ответникът да провери дали такъв достъп от властите на САЩ се осъществява в отделни случаи – т.е. на посетител на уебсайт – и каква информация вече разполагат с органите на САЩ; Обратно, обаче, това обстоятелство не може да бъде присъдено на засегнатите лица, като жалбоподателя. Така че в крайна сметка това беше първият респондент като (тогава)оператор на уебсайт, което - въпреки публикуването на решението на CEO от 16 юли 2020 г. - инструментът Google Analyticsпо-далече използван.

Като допълнителен междинен резултат, следва да се отбележи, че фактите, посочени в С.9. Предоставената информация (поне в комбинация) е лични данни в съответствие с чл.4 Z 1 GDPR.

д) Разпределение на ролите

Както вече беше посочено, първият ответник, като оператор на уебсайта, е имал решение met, инструментът „Google Analytics“ на уебсайта www.

 при за изпълнение. По-конкретно, тя има такъв JavaScript код („ден на предоставено от втория ответник, беше вмъкнат в изходния код на техния уебсайт, в резултат на което този JavaScript код се изпълни в браузъра на жалбоподателя, когато уебсайтът беше посетен. Първият ответник посочва в тази връзка, че инструментът, споменат за целта на статистически оценки относно поведението на посетителите на уебсайта (вижте изявление от 16 декември 2020 г., въпрос 2).

В резултат на това, първи ответник взе решение относно „целите и средствата“ на обработката на данни, свързана с инструмента, поради което той (във всеки случай) като отговорен iSd член 4 Z 7 GDPR трябва да се вземе предвид.

Какво втори ответник опасения, следва да се отбележи, че предметът на жалбата, който е от значение тук (само) се отнася до предаването на данни на втория ответник в САЩ. Възможна по-нататъшна обработка на данни на фактическите констатации по С.9. Предоставената информация (от Google Ireland Limited или от втория ответник) не е предмет на жалбата и следователно не е определена по-подробно в тази посока.

Що се отнася до обработката на данни във връзка с инструмента на Google Analytics, трябва да се отбележи, че вторият респондент само предоставя това и също така няма влияние върху това дали и до каква степен първият респондент използва функциите на инструмента и кои специфични настройки то избира.

Доколкото това втори отговорник следователно предоставя само Google Analytics (като услуга), това няма влияние върху „целите и средствата“ на обработката на данни и следователно е свързано със случая по смисъла на чл.4 Z 8 DSGVO като процесор да се квалифицира.

Тези съображения се правят, без да се засяга допълнителна процедура за проверка служебно съгласно член 58, параграф 1, буква б GDPR и без да се засяга ролята на втория респондент в защита на данните по отношение на евентуално по-нататъшно обработване на данни.

D.3. Казвайки точка 2. б)

а) Обхват на Глава V GDPR

Преди всичко трябва да се провери дали Първо Отговорникът има задълженията, посочени в глава V от Наредбата.

Съгласно чл.44 GDPR, всяка *"[...] Прехвърляне на лични данни, които вече се обработват или след тях Прехвърляне в трета страна или международна организация трябва да бъдат обработвани, [...] разрешени само ако администраторът и обработващият данни спазват условията, определени в тази глава, и също така спазват другите разпоредби на настоящия регламент; това се отнася и за всяко по-нататъшно предаване на лични данни от съответната трета държава или съответната международна организация към друга трета страна или друга международна организация. Всички разпоредби от настоящата глава се прилага, за да се гарантира, че настоящият регламент гарантирано ниво на защита за физически лица няма да бъде подкопана"*

В „Насоки 5/2021 относно връзката между обхвата на член 3 и изискванията за международен трафик на данни в съответствие с Глава V GDPR“ (понастоящем все още в обществена консултация), EDPB има три кумулятивна Идентифицирани предпоставки, когато има „прехвърляне към трета страна или международна организация“ по смисъла на член 44 GDPR (пак там, поле № 7):

- администраторът или процесорът е предмет на GDPR за въпросната обработка;
- този контролер или процесор („износител на данни“) лежи чрез предаване или по друг начин лични данни, които са обект на това обработване на друг администратор, съвместен администратор или обработващ, отворено мислене („Вносител на данни“);

- вносителят на данни се намира в трета държава или е международна организация, независимо дали този вносител на данни е предмет на GDPR във връзка с въпросната обработка съгласно член 3 или не.

Първият респондент я има Базиран в Австрия и отговаряше за работата на уебсайта www.

при длъжностно лице по защита на данните.

В допълнение, първият ответник (като износител на данни) разкри лични данни на жалбоподателя, като използва активно инструмента Google Analytics на своя уебсайт www.

в изпълнени има и като пряк резултат от това изпълнение, наред с други неща, а Извършено е предаване на данни към втория респондент (в САЩ). И накрая, вторият респондент, в качеството си на процесор (и вносител на данни), има своето базиран в Съединените щати.

Тъй като всички условия, посочени в насоките на EDPB, са изпълнени, Първо Ответник като износител на данни съгласно разпоредбите на глава V от регламента.

б) Правила на Глава V GDPR

След това трябва да се провери дали данните са били прехвърлени в САЩ в съответствие с разпоредбите на Глава V GDPR.

Глава V от регламента предвижда три инструмента за осигуряване на адекватното ниво на защита, изисквано от член 44 GDPR за трансфер на данни към трета страна или международна организация:

- Решение за адекватност (член 45 GDPR);
- Подходящи гаранции (чл. 46 GDPR);
- Изключения за определени случаи (член 49 GDPR).

в) решение за адекватност

Съдът на Европейските общности обяви, че решението за адекватност между ЕС и САЩ („Privacy Shield“) – без да запази действието си – е невалидно (вж. решението от 16 юли 2020 г., С 311/18 поле номер 201 f).

Следователно въпросното предаване на данни не е обхванато от член 45 GDPR.

г) Подходящи гаранции

Видно от фактическите констатации, ответниците на 12.08.2020г Стандартни клаузи за поверителност (по-нататък: SDK) в съответствие с член 46 (2) (с) GDPR за прехвърляне на лични данни към САЩ („Условия за обработка на данни на Google Ads: клаузи за модел на договора, стандартни договорни клаузи за обработващи лични данни“). По-конкретно ставаше дума за

предмет на жалба време ^{на около} тези клаузи в на версия на Решение за изпълнение на Европейската комисия 2010/87/ЕС от 5 февруари 2010 г. относно стандартни договорни клаузи за предаване на лични данни на обработващи данни в трети страни в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 2010/39, стр.

В гореспоменатото решение от 16 юли 2020 г. Съдът на Европейските общности заяви, че комплектите за разработване на софтуер (SDK) като инструмент за международен трафик на данни не са по същество оспорими, но Съдът на Европейските общности също така посочи, че SDK по своето естество са договор и следователно власти от трета страна не може да обвързва:

„Следователно, въпреки че има ситуации, в които получателят на такъв трансфер може, с оглед на правната ситуация и практика в съответната трета държава, да гарантира необходимата защита на данните единствено въз основа на стандартните клаузи за защита на данните, има също така ситуации, в които разпоредбите, съдържащи се в тези клаузи, могат няма достатъчно средства да гарантира на практика ефективната защита на личните данни, прехвърлени на въпросната трета държава. Ето как се държи, когато това правото на тази трета държава чиито власти Разрешени са намеси в правата на засегнатите лица по отношение на тези данни” (пак там, поле № 126).

Въпреки това, по-подробен анализ на правната ситуация в САЩ (като трета страна) може да бъде пропуснат на този етап, тъй като Съдът на Европейските общности вече се е занимавал с това в цитираното решение от 16 юли 2020 г. Той стигна до заключението, че решението за адекватност ЕС-САЩ се основава на съответния закон на САЩ и прилагането направителствени програми за наблюдение - inter alia въз основа на раздел 702 от FISA и EO 12333 във връзка с PPD-28 - няма гарантирано адекватно ниво на защита за физическите лица (пак там, марж № 180 ff).

Тези съображения могат да бъдат приложени към настоящия случай. Очевидно е, че вторият ответник се квалифицира като доставчик на електронни съобщителни услуги по смисъла на 50 Кодекс на САЩ § 1881(b)(4) и следователно подлежи на наблюдение от американските разузнавателни служби съгласно 50 US Code § 1881a („FISA 702”). Съгласно това, вторият ответник има задължението да предостави лични данни на властите на САЩ в съответствие с 50 Кодекс на САЩ § 1881a.

Как от доклад за прозрачност („Доклад за прозрачност”) на втория ответник по жалбата, подобни запитвания също им се правят редовно от властите на САЩ (вж. <https://transparencyreport.google.com/user-data/us-national-security?hl=bg>, запитани в 22 декември 2021 г.).

Въпреки това, ако решението за адекватност между ЕС и САЩ вече е обявено за невалидно поради правната ситуация в САЩ, не може да се приеме, че (просто) сключването на SDK гарантира подходящо ниво на защита съгласно член 44 GDPR за данните въпросният трансфер.

На този фон Съдът на Европейските общности посочва също в цитираното решение от 16 юли 2020 г. „[...] стандартните клаузи за защита на данните по своето естество не могат да предложат никакви гаранции, които надхвърлят договорното задължение за гарантиране на спазването на нивото на защита, изисквано от правото на Съюза [...]“ и то “[...] в зависимост от ситуацията в конкретна трета страна може да е необходимо за администратора допълнителни мерки предприети, за да се гарантира спазването на това ниво на защита“(там, поле № 133).

Следователно въпросното предаване на данни може не сам въз основа на стандартните клаузи за защита на данните, сключени между респондентите съгласно член 46 (2) (с) GDPR.

д) Обща информация относно "допълнителните мерки"

В своите „Препоръки 01/2020 относно мерки за допълване на инструментите за предаване, за да се гарантира нивото на защита на личните данни съгласно правото на Съюза“, EDPB посочва, че в случай, че правото на третата държава засяга ефективността на подходящи гаранции (като напр. SDK), износителят на данни трябва или да спре трансфера на данни, или да приложи допълнителни мерки („допълнителни мерки“) (пак там. марж № 28 и сл. и марж № 52).

Такива „допълнителни мерки“ по смисъла на решението на Съда на Европейските общности от 16 юли 2020 г. могат, съгласно препоръките на EDPB, да бъдат от договорен, технически или организационен характер (пак там, поле № 47):

По отношение договорна мерки се посочва, че тези „[...] допълват и укрепват гаранциите, предлагани от средствата за предаване и съответното законодателство в третата страна, доколкото гаранциите, като се вземат предвид всички обстоятелства на предаването, не отговарят на всички изисквания, необходими за гарантират ниво на защита, което по същество е равностойно на това в ЕС. Тъй като договорните мерки по своето естество цяло не може да обвърже властите на третата страна, ако самите те не са страна по договора, те трябва да бъдат комбинирани с други технически и организационни мерки за осигуряване на необходимото ниво на защита на данните. Само защото една или повече от тези мерки са били избрани и приложени, не означава непременно, че се гарантира систематично, че планираното предаване отговаря на изискванията на правото на Съюза (осигурявайки по същество еквивалентно ниво на защита)“(там, поле № 93).

да се организационен Мерките се изпълняват, че е така „[...] [може да се отнася до вътрешни политики, организационни методи и стандарти, които администраторите и обработващите лични данни прилагат към себе си и налагат на вносителите на данни в трети държави. [...] В зависимост от конкретните обстоятелства на предаването и оценката на правната ситуация в третата страна са необходими организационни мерки допълнение на

изискват се договорни и/или технически мерки, за да се гарантира, че защитата на личните данни е по същество еквивалентна на нивото на защита, гарантирано в ЕС (там, поле № 122).

да се технически Посочени са мерки, които имат за цел да гарантират това "[...] достъпът на органи в трети държави до прехвърлените данни не подкопава ефективността на подходящите предпазни мерки, изброени в член 46 GDPR. Дори ако административният достъп е в съответствие със закона в държавата на вносителя на данни, тези мерки трябва да се вземат предвид, когато административният достъп надхвърля това, което е необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество. Тези мерки са насочени към предотвратяване на потенциално нарушаващ достъп от да попречат на властите да направят това , да идентифицира субектите на данни, да разработи информация за тях, да ги определи в друг контекст или за свързване на предадените данни с други набори от данни, държани от органите , което наред с други данни за онлайн идентификатори които съдържат устройства, приложения, инструменти и протоколи, които субектите на данни са използвали в друг контекст (там, поле № 74).

И накрая, EDPB заяви, че такива „допълнителни мерки“ могат да бъдат предприети само като ефективно се разглеждат по смисъла на присъдата от 16.07.2020г, "[...] ако и доколкото мярката точно затваря пропуските в правната защита , която износителят на данни идентифицира при разглеждане на правната ситуация в третата държава. Ако в крайна сметка не е възможно износителят на данни да постигне по същество еквивалентно ниво на защита, той не трябва да прехвърля личните данни." (пак там. марж № 70).

Приложено към настоящия случай, това означава, че трябва да се провери дали „допълнителните мерки, взети“ от втория ответник, запълват пропуските в правната защита, установени в решението на Съда на Европейските общности от 20 юни 2020 г. – т.е. възможностите за достъп и наблюдение на американското разузнаване услуги.

е) „Допълнителни мерки“ от втория ответник

Вторият ответник вече е приложил различни мерки в допълнение към заключението на SDK (вж. неговото изявление от 9 април 2021 г., въпрос 28).

Във връзка с изложеното договорна и организационен мерки е не разпознаваемо до каква степен уведомяване на субекта на данни относно искания за данни (въобще трябва ли това да е допустимо в отделния случай), публикуване на доклад за прозрачност или „указание за обработка на правителствени искания“ ефективно са в смисъла на горните съображения. Не е ясно и до каква степен "внимателната проверка на всяка заявка за достъп до данни"ефективна мярка представлява, тъй като Съдът на Европейските общности посочва в решението си от 20 юни 2020 г., че е допустимо (т.е. според

законали на САЩ) искания от американските разузнавателни агенции не са съвместими с основното право на защита на данните съгласно член 8 на EC-GRC.

Освен ако не технически Мерките също са засегнати не разпознаваемо - и също така не беше обяснено по разбираем начин от респондента - до каква степен защитата на комуникацията между услугите на Google, защитата на данните при транзит между центровете за данни, защитата на комуникацията между потребители и уебсайтове или "на място" сигурност" Ефективно предотвратяване или ограничаване на достъпа на американските разузнавателни служби въз основа на законодателството на САЩ.

Ако вторият поред респондент се позовава на технологии за криптиране - като криптиране на "данни в покой" в центровете за данни - препоръките на EDPB 01/2020 трябва да се противопоставят отново. В него се посочва, че вносител на данни (като втори респондента), предмет на 1881a 50 US Code § ("FISA 702"), има пряко задължение по отношение на внесените данни, с които разполага, попечителство, или контрол, предоставяне на достъп до или да ги освободи . Това задължение може изрично да се отнася и за криптографски ключ разширение, без което данните не могат да бъдат прочетени (пак там, поле № 76).

Докато вторият респондент има възможност за достъп до данни в обикновен текст достъп, предприетите технически мерки не могат да се считат за ефективни по смисъла на горните съображения.

Като допълнителна техническа мярка вторият ответник твърди, че досега *"[...] Данни от Google Анализ за измержане от собствениците на уебсайтове са лични данни, [...] те се считат за псевдоним"*(виж изявлението му от 9 април 2021 г., стр. 26).

Трябва обаче да се противопостави убедителното мнение на германската конференция по защита на данните, според което *"[...] факта, че потребителите могат да бъдат идентифицирани чрез идентификатори или идентификатори, нито един мярка за псевдонимизация i. s.d. GDPR представлява. Освен това няма подходящи гаранции за спазване на принципите за защита на данните или за защита на правата на субектите на данни, ако IP адреси, идентификатори на бисквитки, рекламни идентификатори, уникални потребителски идентификатори или други идентификатори се използват за (повторно) разпознаване на потребителите в действие. Защото, за разлика от случаите, когато данните са псевдонимизирани, за да се скрият или изтрият идентифициращите данни, така че субектите на данни повече да не могат да бъдат адресирани, идентификатори или идентификатори използвани за това , единичните индивидуализирани и адресирани . Следователно няма защитен ефект. Следователно не става въпрос за псевдонимизация, т.е. s.d. съображение 28, които намаляват рисковете за субектите на данни и подпомагат администраторите и обработващите лични данни при спазването на техните задължения за защита на данните"*(вж. насоките, предоставени от надзорните органи за доставчици на телемедия от март 2019 г., стр. 15).

Освен това доводите на втория ответник не могат да бъдат потвърдени, тъй като идентификаторът на Google Analytics – както е обяснено по-горе – така или иначе е комбиниран с други елементи и дори с такъв, който безспорно се приписва на жалбоподателя акаунт в google могат да бъдат свързани.

Споменатата "функция за анонимизиране на IP адреса" не е от значение в този случай, тъй като - както също беше обяснено по-горе - не беше изпълнено правилно. Освен това IP адресът е само едно от многото „частчета от пъзела“ на цифровия отпечатък на жалбоподателя.

Като допълнителен междинен резултат може да се посочи, че въпросните „допълнителни мерки“. не са ефективни, тъй като не покриват пропуските в правната защита, установени в решението на Съда на Европейските общности от 20 юни 2020 г. – т.е. опциите за достъп и наблюдение за американските разузнавателни служби.

Следователно въпросното предаване на данни не е обхванато от член 46 GDPR.

Г.4. Казвайки точка 2. в)

а) На член 49 GDPR

Според първия ответник освобождаването съгласно член 49 GDPR не е от значение за въпросния трансфер на данни (вж. изявлението от 16 декември 2020 г.).

Не е получено съгласие съгласно член 49, параграф 1, буква а) GDPR. За органа за защита на данните също не е ясно до каква степен следва да бъде изпълнен друг елемент от член 49 GDPR.

Следователно въпросното предаване на данни също може не на основание чл.49 GDPR.

б) Резултат

Там за на представителна предаване на данни първият ответник На на Вторият ответник (в САЩ) не е гарантирано адекватно ниво на защита от инструмент от Глава V от Регламента, налице е нарушение на член 44 GDPR.

Първият респондент беше (във всеки случай) да момент от време, свързан с жалбата - т.е. 14 август 2020 г. - за функционирането на уебсайта www. [REDACTED] при отговорен. Релевантният тук Следователно нарушение на защитата на данните на член 44 GDPR се дължи на първия ответник.

Следователно беше според казаното да реши.

D.5. Относно правомощията на коригиращи действия

По мнение на органа за защита на данните инструментът Google Analytics (поне във версията от 14 август 2020 г.) не може да се използва в съответствие с изискванията на Глава V GDPR.

Тъй като отговорност за работата на уебсайта [www.Процедура за \[REDACTED\]](http://www.Процедура за [REDACTED]) в по време на подаване на жалби (но само след 14 август 2020 г.) до [REDACTED] GmbH сседнете в Мюнхен прието и Google Analytics все още се прилага към момента на решението, органът за защита на данните ще отнесе случая до отговорния германски надзорен орган по отношение на (евентуалното) използване на правомощията за коригиране съгласно член 58, параграф 2 DSGVO.

D.6. Казвайки точка 3

Трябва да се провери дали Второ Респондентът (като вносител на данни) е обект на задълженията, посочени в глава V от Регламента.

Въз основа на гореспоменатите насоки 5/2021 на EDPB, следва да се отбележи отново, че прехвърляне към трета страна или международна организация" по смисъла на член 44 GDPR съществува само ако, наред с други неща, отговорното лице за обработване или на обработващия (износител на данни) чрез прехвърляне или по друг начин прехвърляне на лични данни, които са предмет на това обработване, на друг администратор, съвместен администратор или обработващ (вносител на данни), разкрити .

В настоящия случай това изискване не се отнася за втория ответник, тъй като той (като вносител на данни) е получил личните данни на жалбоподателя не разкрива, но (само) го получава. С други думи: Разпоредбите на глава V GDPR са за данните износител , но не трябва да се спазва от вносителя на данни.

Не се пренебрегва доводът на жалбоподателя, че предаването на данни задължително изисква получател и че вторият ответник (поне от техническа гледна точка) е част от предаването на данни. Въпреки това трябва да се противопостави, че отговорността за защита на данните за операция по обработване (от правна гледна точка) все пак може да бъде „разделена“, т.е. една в зависимост от фазата на операцията по обработване различна степен на отговорност (вж. Насоките на EDPB 7/2020 относно концепцията за администратори и процесори, поле № 63 ff с допълнителни препратки).

Нарушение на чл.44 GDPR от Второ Следователно по мнение на органа за защита на данните няма ответник.

Като цяло беше следователно според казаното да реши.

Накрая следва да се посочи, че въпросът за (евентуалното) нарушение на член 5 и сл. във връзка с член 28, параграф 3, буква а) и член 29 GDPR от втория ответник се решава в следващо решение.

УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА СРЕДСТВА

Можете да обжалвате това решение в рамките на **четири седмици** след доставката може да се подаде писмена жалба до Федералния административен съд. Жалбата **трябва да бъдат представени на органа за защита на данните** и трябва

- обозначението на обжалваното решение (GZ, предмет)
- определянето на съответния орган,
- основанията, на които се основава твърдението за незаконосъобразност,
- желанието също
- информацията, необходима, за да се прецени дали жалбата е подадена своевременно, съдържат.

Органът за защита на данните има възможност в рамките на два месеца до **Жалба предварително решение** изменят своето решение или жалбата с преписките на производството **да бъде представен на Федералния административен съд.**

Жалбата срещу това решение е **се прилагат такси**. Фиксираната такса за съответно подаване, включително прикачени файлове е **30 евро**. Таксата се заплаща по сметка на австрийската данъчна служба, като се посочва предназначението.

Таксата винаги трябва да се превежда по електронен път, като се използва функцията "плащане на данъчна служба". Австрийската данъчна служба - отдел за специални отговорности трябва да бъде посочена или избрана като получател (IBAN: AT83 0100 0000 0550 4109, BIC: BUNDATWW). Освен това трябва да се посочат данъчният номер/номерът на данъчната сметка 10 999/9102, видът данък „такса за жалба за ЕЕО“, датата на съобщението като период и сумата.

Ако системата за електронно банкиране на вашата банка няма функцията „плащане на данъчна служба“, можете да използвате процедурата eps във FinanzOnline. Електронен превод може да се откаже само ако преди това не е използвана система за електронно банкиране (дори ако данъкоплатецът има интернет връзка). След това плащането трябва да бъде извършено чрез паричен превод, при което трябва да се гарантира правилното прехвърляне. Допълнителна информация можете да намерите от данъчната служба и в ръководството "*Електронно плащане и уведомяване за плащане на такси за самоначисляване*".

Плащането **таксата** е когато жалбата е подадена **до органа за защита на данните** чрез разписка за плащане, която да бъде приложена към вписването или разпечатката на издаване на платежно нареждане **да докажа**. Ако таксата не е платена или не е платена изцяло, а **Докладвайте до отговорната данъчна служба**.

Навременна и допустима жалба до Федералния административен съд **суспензивен ефект** . Суспензивният ефект може да е изключен в решението или да бъде изключен с отделно решение.

22 декември 2021 г

За ръководителя на Органа за защита на данните:

	подписващо лице	сериен номер=1831845058,CN=Орган за защита на данните,C=АТ
	Време за среща	2022-01-12T12:14:21+01:00
	информация за теста	Информация за проверка на електронен печат или електронен подпис можете да намерите на: https://www.signaturpruefung.gv.at Информация за проверка на разпечатката можете да намерите на: https://www.dsb.gv.at/-/amtssignatur
	забележете	Този документ беше официално подписан.